

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαΐου 2008 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Staatssecretaris van Financiën κατά Orange European Smallcap Fund N. V.

(Υπόθεση C-194/06) ⁽¹⁾

(Άρθρα 56 ΕΚ έως 58 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολόγηση των μερισμάτων — Αντιστάθμιση χορηγηθείσα σε οργανισμό συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα λόγω παρακρατήσεων στην πηγή που πραγματοποίησε άλλο κράτος μέλος επί των μερισμάτων που εισέπραξε ο οργανισμός αυτός — Περιορισμός της εν λόγω αντιστάθμισης στο ποσό το οποίο θα μπορούσε να εκπέσει από τον φόρο εισοδήματος μέτοχος που κατοικεί στο κράτος εγκαταστάσεως του οργανισμού αυτού, ο οποίος πραγματοποίησε επένδυση χωρίς τη μεσολάβηση τέτοιου οργανισμού, δυνάμει συμβάσεως για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Περιορισμός της εν λόγω αντιστάθμισης κατά την αναλογία της συμμετοχής μετόχων κατοίκων αλλοδαπής στο κεφάλαιο του οργανισμού αυτού)

(2008/C 171/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Orange European Smallcap Fund N.V.

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των άρθρων 56 ΕΚ, 57, παράγραφος 1, ΕΚ, και 58, παράγραφος 1, ΕΚ — Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει πίστωση φόρου υπέρ εταιριών συλλογικών επενδύσεων λόγω της από άλλο κράτος μέλος φορολογήσεως των μερισμάτων στην πηγή — Περιορισμός όταν οι μέτοχοι δεν είναι κάτοικοι Κάτω Χωρών ή δεν υπόκεινται στον ολλανδικό φόρο εταιριών

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Τα άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ δεν απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη η οποία, ενώ προβλέπει, υπέρ των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, αντιστάθμιση η οποία σκοπεύει στο να ληφθεί υπόψη ο φόρος που παρακράτησε στην πηγή άλλο κράτος μέλος επί των μερισμάτων που καταβλήθηκαν στους οργανισμούς αυτούς, περιορίζει την αντιστάθμιση αυτή στο ποσό το οποίο ένα φυσικό πρόσωπο που κατοικεί στο έδαφος του ως άνω πρώτου κράτους μέλους θα μπορούσε να συμμεριστεί, λόγω παρόμοιων παρακρατήσεων, βάσει συμβάσεως για την πρόληψη της διπλής φορολογίας συναφθείσας με το άλλο κράτος μέλος αυτό.
- 2) Τα άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη η οποία, ενώ

προβλέπει, υπέρ των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, αντιστάθμιση η οποία σκοπεύει στο να ληφθεί υπόψη ο φόρος που παρακράτησε στην πηγή άλλο κράτος μέλος επί των μερισμάτων που καταβλήθηκαν στους οργανισμούς αυτούς, μειώνει την αντιστάθμιση αυτή, αν και καθόσον οι μέτοχοι των εν λόγω οργανισμών είναι φυσικά πρόσωπα που κατοικούν ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα εντός άλλων κρατών μελών ή εντός τρίτων χωρών, εφόσον η μείωση αυτή θίγει αδιακρίτως όλους τους μετόχους των εν λόγω οργανισμών.

Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι οι αλλοδαποί μέτοχοι του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα κατοικούν ή είναι εγκατεστημένοι εντός κράτους με το οποίο το κράτος μέλος εγκαταστάσεως του οργανισμού αυτού έχει συνάψει σύμβαση προβλέπουσα, υπό τον όρο αμοιβαιότητας, τον συμψηφισμό των φορολογικών παρακρατήσεων που πραγματοποιήθηκαν στην πηγή επί των μερισμάτων.

- 3) Ένας περιορισμός εμπίπτει στο άρθρο 57, παράγραφος 1, ΕΚ, ως περιορισμός στις κινήσεις κεφαλαίων που αφορούν άμεσες επενδύσεις, εφόσον αναφέρεται στις πάσης φύσεως επενδύσεις στις οποίες προβαίνουν φυσικά ή νομικά πρόσωπα και οι οποίες χρησιμεύουν στη δημιουργία ή στη διατήρηση σταθερών και αμέσων σχέσεων μεταξύ του επενδυτή και της επιχειρήσεως για την οποία προορίζονται τα κεφάλαια αυτά, προς άσκηση οικονομικής δραστηριότητας.

⁽¹⁾ EE C 178 της 29.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Μαΐου 2008 — Evonik Degussa GmbH, πρώην Degussa GmbH, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-266/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά της μεθειονίνης — Πρόστιμο — Κανονισμός 17 — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Αρχή της νομικής προβλέψεως των ποινών — Αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2008/C 171/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Evonik Degussa GmbH, πρώην Degussa GmbH (εκπρόσωποι: R. Bechtold, M. Karl και C. Steinle, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bouquet και W. Mölls, επικουρούμενοι από τον H.-J. Freund, Rechtsanwalt), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: S. Marquardt, G. Curmi και M. Simm)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 5ης Απριλίου 2006, T-279/02, Degussa AG κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε μερικούς προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της απόφασης 2003/674/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2002, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 255, σ. 1) — Σύμπραξη αφορώσα την αγορά της μεθειονίνης — Επιταγές της αρχής «ουδεμία αξιόποινη πράξη ή ποινή άνευ νόμου» όσον αφορά το σύστημα προστίμων που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Evonik Degussa GmbH στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως φέρει τα δικαστικά έξοδα του.

(¹) ΕΕ C 190 της 12.8.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαΐου 2008 (αίτηση του Finanzgericht Köln, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Brigitte Bosmann κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen

(Υπόθεση C-352/06) (¹)

(Κοινωνική ασφάλιση — Οικογενειακά επιδόματα — Αναστολή του δικαιώματος λήψεως των παροχών — Άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Χορήγηση παροχών εντός του κράτους μέλους κατοικίας, το οποίο στερείται αρμοδιότητας)

(2008/C 171/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Brigitte Bosmann

κατά

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Finanzgericht Köln — Ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινω-

νικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) — Ερμηνεία του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138) — Ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ — Ερμηνεία γενικών αρχών — Δικαιώμα επιδόματος για προστατευόμενα τέκνα — Αναστολή παροχών καταβαλλόμενων στο κράτος κατοικίας — Δικαιώμα παροχών της ίδιας φύσεως στο κράτος απασχολήσεως

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, τους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως έχει μετά την τροποποίηση και την ενημέρωσή του από τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, δεν αποκλείει τη δυνατότητα ενός διακινούμενου εργαζομένου, ο οποίος υπάγεται στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους απασχολήσεως, να λαμβάνει οικογενειακές παροχές στο κράτος μέλος κατοικίας, κατ' εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας αυτού του κράτους μέλους.
- 2) Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν το ενδεχόμενο ένας εργαζόμενος, ο οποίος βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με την προσφεύγουσα της κύριας δίκης, να επιστρέφει μετά το πέρας κάθε εργάσιμης ημέρας στην οικογενειακή εστία η οποία βρίσκεται στο οικείο κράτος μέλος ασκεί επιρροή προκειμένου να γίνει δεκτό ότι ο εργαζόμενος αυτός πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της επίμαχης οικογενειακής παροχής εντός του κράτους αυτού βάσει της νομοθεσίας του.

(¹) ΕΕ C 281 της 18.11.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Μαΐου 2008 [αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Feinchemie Schwabda GmbH, Bayer CropScience AG κατά College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Υπόθεση C-361/06) (¹)

(Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Έγκριση για τη διάθεση στην αγορά — Ethofumesate — Οδηγίες 91/414/ΕΟΚ και 2002/37/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3600/1992 — Αίτηση επανάλληψης της προφορικής διαδικασίας)

(2008/C 171/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven